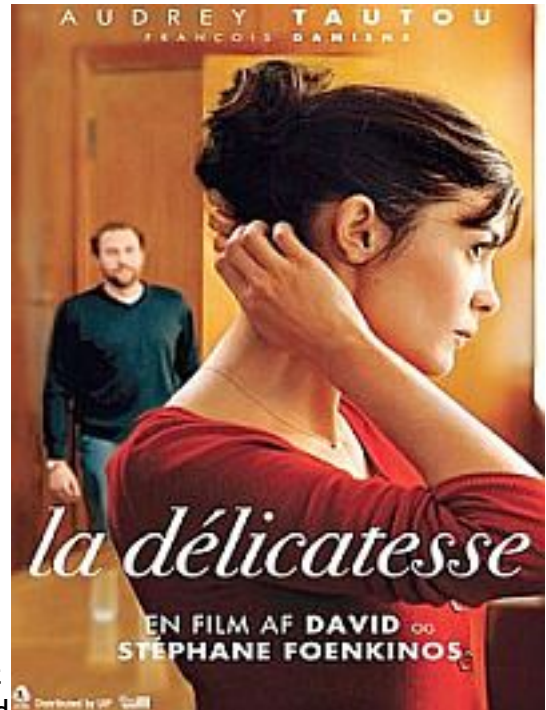

La délicatesse

En lille perle af en film om kærlighedens uransagelige veje Af Susanne Knudstorp

Filmen skildrer på een gang smukt, sørgeligt og humoristisk et menneskes kærlighedsliv med tab og ny erkendelse. En køn og tankevækkende film der giver os beskuerne mulighed for at flytte os fra det ydre lettilgængelige til det indre mere udefinerbare.

"Jeg har lyst til at tage på ferie i dit hår!" Sjældent har jeg hørt en smukkere kærlighedserklæring, og tonen er hermed sat i den franske film "La Délicatesse", hvor vi ikke skal tænke på en delikatesse, men i stedet tænke på ordet delikat om en sag. Vi tages ved hånden fra begyndelsen og føres med fast greb ind i en smuk kærlighedshistorie, der får en brat ende. Og så tager en delikat sag over. Sorg er lammende men også identitetsskabende. Der ligger en beskyttelse i sorg, som man kan svøbe sig selv ind i og holde sig selv gående ved. Den beskyttelse kan udarte sig til en selvtilstrækkelighed og er blevet skildret i mange film bl.a. i Ingmar Bergmans: "Hvisken og råb", men den kan også være et værn imod den kultur, som udelukkende vil se fremad, fordi den ikke magter at være til stede i sorg.

Filmens hovedperson Nathalie (Audrey Tautou) arbejder i et svensk firma. Hun må holde afstand til sin insisterende chef, der ser skønheden i hendes sorg. Chefen er skildret meget humoristisk og med et fint afmålt sarkasme, der indirekte udstiller den selvpromoverende type, der lever af klicheer. Men i mødet med en svensk mand, der repræsenterer alt, hvad der ikke er fransk finkultur – hvis noget sådant eksisterer – falder alle hendes parader, ikke mindst overraskende for hende selv. For ikke at tale om os tilskuere. Vi bliver selv provokeret over dette umage par. Der opstår en yderst delikat situation. Filmens styrke er, at vi ikke mere tages ved hånden. Nu er det op til os, om vi ved egen indsigt kan ændre vort blik på den delikate situation, når vi stille og roligt kommer til at kende de implicerede personer mere og mere.

Den svenske Marcus afslutter sit kærlighedsevangelium på landet langt væk fra den finkulturelle franske kultur i Nathalies bedstemors uberørte have, hvor han kan gemme sig i alle Nathalies tidsaldre, så lige meget hvor hun søger hen i sit liv, vil han være at finde dér. En smuk kærlighedsskildring, der ender hvor alt begyndte - i Paradisets have! Filmen skildrer på een gang smukt, sørgeligt og humoristisk et menneskes kærlighedsliv med tab og ny erkendelse. En køn og tankevækkende film der giver os beskuerne mulighed for at flytte os fra det ydre lettilgængelige til det indre mere udefinerbare.

Frankrig 2012 – Instr.: David Foенkinos og Stéphane Foенkinos – Manus: David Foенkinos efter egen roman – 108 min. – Biograffremiere d. 26/7 og på DVD d. 27/11 2012 – Udlejning: UIP/Midget

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=8744&area=2>

<https://www.rogerebert.com/reviews/delicacy-2012>